

Hoofdstuk 1

Verwachten

*In verwondering en met grote blijdschap ontvingen wij
uit Gods scheppende en sparende hand een zoon.*

Hendrik Daniël

Daan is op 15 maart 2008 geboren en weegt 3220 gram

Deze tekst op Daans geboortekaartje geeft de diepe blijdschap weer die wij ervoeren toen onze zoon Daan geboren werd. Negen maanden van intens uitzien en diep verlangen gingen hieraan vooraf. Uitzien naar de komst van ons eerste kindje, uitzien naar het vaderschap.

Een onverdiende zegen, want vader en moeder worden is niet voor iedereen weggelegd. Wat een pijn kan het kinderloos blijven met zich meebrengen. Wij mochten uitzien. En iedereen die voor het eerst vader of moeder gaat worden, weet welke gevoelens dit meebrengt.

Overweldigende gedachten ook, zeker voor een vader.

Hoewel je als man het kindje niet letterlijk bij je draagt, ben je vanaf het eerste begin en voor de rest van je leven verbonden met het kindje. Dit brengt bij mij gevoelens van geluk teweeg. Ik sta op het punt een kind te krijgen. Vader te worden!

Wanneer ik in het woordenboek de betekenis van het woord ‘vader’ lees, maakt me dat klein. ‘Erelid, bloedverwant, man

die één of meerdere kinderen heeft of de echtgenoot van de moeder.’ Samengevat kun je zeggen: vader is de *leven gever*, maar ook de *leven onderhouder*.

En als moeder mag je het kind onder je hart dragen.

Samen ga je het wonder van nieuw leven beleven. Als alles goed mag gaan, ligt er een aantal maanden van voorbereiding voor je. Gelukkig maar, want in deze maanden groei je toe naar het aanstaande vader- en moederschap.

Een nieuwe toekomst van verwachtingen en verantwoordelijkheden ligt voor. Als vader kun je de eerste maanden van de zwangerschap ervaren dat je er wat buiten staat. Het gebeurt immers allemaal in het lichaam van de vrouw. Als vader zie je ‘alleen’ je vrouw veranderen.

Toch is het niet zomaar iets. Van het ene op het andere moment ben je niet alleen de echtgenoot van je vrouw, maar ook de vader van het kindje dat zij in haar buik draagt.

Tijdens de eerste termijnecho voel ik een band van liefde als ik zie dat er een kindje groeit in de buik van mijn vrouw. Het vervult mijn hart met grote dankbaarheid. Zeker als ik een kloppend hartje zie en hoor dat alles – tot dan toe – goed mag zijn. Ik kan mij stil verwonderen. Tegelijk is er ook gezonde spanning.

Dankbaar en met een foto van de echo van ons kindje in onze handen, lopen wij samen de praktijk van de verloskundige uit. Nu wij gezien hebben dat alles goed is, mag iedereen het weten. De reacties zijn enthousiast.

Ook onze beide ouders zijn blij verrast. Zij worden voor de eerste of tweede keer opa en oma.

Teken van leven

Een bijzondere mijlpaal tijdens de zwangerschap is het moment waarop het kindje een teken van leven geeft. Als aanstaande vader kun je – helaas – niet gelijk in deze vreugde delen. Maar wanneer het kindje verder groeit, ga je als vader op een gegeven moment ook voelen dat het kindje beweegt.

Het eerste contact met ons kindje staat nog in mijn geheugen gegrift. Het is wat later in de zwangerschap als ik mijn handen neerleg op de buik van mijn vrouw. Op dat moment voel ik dat ons kindje beweegt en onder mijn handen een plaats zoekt.

Het is zoiets moois. Het verwondert mij.

Ik denk aan Psalm 139, waarin David Gods alwetendheid beschrijft en hij de Heere looft, omdat Die hem 'op een ontzagwekkende wijze wonderlijk heeft gemaakt'.

God kent ook ons ongeboren kindje en het wordt door Hem als een borduurwerk geformeerd in een van de meest verborgen plaatsen van de aarde.

De gedachte dat de grote God al vanaf het begin van het leven van ons kind afwist, is diep ontroerend. Alle dingen die zouden gebeuren in zijn of haar leven, waren al in het boek van de Heere opgeschreven. Woorden waar ik mij toen nog niet zo bewust van was ...

Vaak zeggen mensen, als je vertelt dat je een kindje mag verwachten: 'Fijn joh! Gefeliciteerd! Nu maar hopen dat het gezond is.' Het is een mooie uitspraak die aangeeft dat geslacht, op wie de baby lijkt en allerlei andere zaken wat minder belangrijk zijn. Maar, als een kind niet gezond is, houdt de wereld ook niet direct op. Toch?

De vraag naar de gezondheid van ons kindje hield mij tijdens de eerste weken van de zwangerschap bezig. Zelf ben ik geboren met een schisis, een aangeboren afwijking van de bovenlip, de kaak en/of het verhemelte. Een schisis ontstaat in de eerste drie maanden van de zwangerschap.

Tot nu toe is deze aandoening verweven met mijn leven, omdat ik hier verschillende correctieve operaties voor heb gehad. Dat heeft al met al een flinke impact gehad op mijn leven en dat van mijn ouders.

Na een operatie in mijn jeugd jaren zei een predikant eens tegen mij: 'Het is goed voor een man dat hij het juk in zijn jeugd draagt' (Klaagl. 3:27). Nou, toen ik dit hoorde, had ik er toch moeite mee om te zeggen: 'Dat is goed, Heere.'

Nu ben ik een heel aantal jaren en veel levenservaring verder. Nu mag ik zeggen: 'Wanneer ik zie op wat andere mensen meemaken, dan is mijn juk vanaf mijn geboorte zeker niet het zwaarste geweest.'

Hoe ziet ons kindje eruit? Zou het een jongetje of een meisje zijn? Vragen die je als aanstaande vader en moeder tijdens de zwangerschap bezig kunnen houden. Ten diepste zijn dit bijzaken en is het goed om je als vader en moeder alleen maar te verwonderen. Verwonderen over dat unieke kindje dat God formeert.

Wanneer ik zoek naar een definitie van 'uniek' dan vind ik deze omschrijving het meeste treffend:

'Iets moois of waardevols waar er maar één van is'

Zo mochten wij uitzien naar de komst van ons eerste kindje.